

Název bakalářské práce: Aspekt víry u syndromu vyhoření

Autorka: Kateřina Caklová DiS.

Vedoucí: Michael Martinek, Th.D.

Oponentka: PhDr. Eva Mašková, Ph.D.

Bakalářská práce se zabývá problematikou aspektů víry v souvislosti se syndromem vyhoření. Oceňuji autorčin multidisciplinární přístup a dodržení stanoveného rozsahu bakalářské práce.

Teoretická část seznamuje čtenáře ve smysluplných celcích se stěžejními tématy problematiky syndromu vyhoření a osvětluje základní terminologii pro empirickou část předkládané studie. Autorčíným hlavním záměrem bylo „*zamyslet se nad vztahem víry k syndromu vyhoření.*“ Této problematice však autorka věnuje pouhých pět stran ve druhé kapitole. Osobně vnímám jako nedostatečnou kapitolu 2.1., která měla poskytnout část teoretického základu pro empirické šetření, ale v podstatě hovoří pouze o teorii A. Antonovského, která obvykle nebývá ani v psychologii spojována s kontextem víry. Též mi chybí v první kapitole důslednější teoretický základ k problematice syndromu vyhoření – především jeho fáze, které patří k hlavním pilířům zvoleného tématu.

Oceňuji, že předkládaná práce neobsahuje větší množství překlepů či gramatických a stylistických chyb. Až na drobné výjimky (např. str. 25: „*Během života, i klidně dne, se její šíře mění.*“; str. 25: „*Díky empatii, jsme jako lidé schopni sdílet...*“; str. 26: „*Pomáhání jako takové, bývá spojeno se.*“; str. 56: „*...hodnocení faktoru délky období respondenta v dané profesi*“; atd.) si udržuje kultivovaný jazyk i formu. Vnímám pouze dvě terminologické neobratnosti. Na straně 32 se autorka odchýlila, dle mého názoru, až příliš od jazyka, kterým by měla být absolventská práce psána. Uvádí zde pojmy jako „*cukrovka*“ (práce věnující se psychosomatické a zdravotnické problematice by měla uvažovat spíše pojem diabetes mellitus), „*kupa mailů*“ a „*X věcí*“. Druhou obtíž autorce činí jméno „*Aaron Antonovsky*“, které na straně 25, 28 a 35 uvádí v různých variacích.

Skutečně slabou stránkou bakalářské práce jsou citace. Chybí na mnoha místech (např. str. 17 a 18 celá zdravotnická problematika, např. bych ráda věděla, odkud autorka čerpá „*Kortizol*“, nikoliv kortizol; str. 25 : „*Freudenberger je toho názoru, že zásadní a významnou roli ve vzniku syndromu vyhoření.*“ – doklad tohoto názoru však v práci uveden není; na str. 21 jsou dále zmíněni autoři Friedmann a Rosenman, avšak odkaz na studii, ze které autorka čerpá, není k nalezení ani v seznamu literatury).

Vážný problém nastává na str. 37, kde autorka píše: „*Pokud tento čas zanedbává, pak může začít trpět duchovní podvýživou, která v konečném důsledku vede k emocionálnímu a fyzickému vyčerpání.*“ a totožná věta je dohledatelná na následující webové adrese:

<https://www.teologicketexty.cz/casopis/2009-2/Syndrom-vyhoreni.html>

Předností empirické části je konstrukce vlastního dotazníku, který odpovídá přesně autorčíným požadavkům. Určitou nevýhodu však spatřuji v práci především s deskriptivní statistikou, která výsledky výzkumu hodnotí jednostranně zaměřeným způsobem. Také hypotézy 4, 5 a 6 nepředstavují hypotézy v pravém slova smyslu.

13. kapitola formuluje jednotlivá „shrnutí“, a již méně se věnuje slabším místům práce či samotné diskusi s obdobnými studiemi. Rekapituluje výroky a již méně vstupuje do dialogu s jinými teoretickými východisky a empirickými závěry. I po stylistické stránce se jedná o nejslabší část

předkládané práce – autorka zde uvádí jen jakési body, chybí souvislý text. V souvislosti se zhodnocením celého výzkumu vnímám určitý nedostatek v užití literatury. Autorka čerpá pouze z jednoho zahraničního autora (navíc nejde o studii související se syndromem vyhoření), chybí tedy aktuální studie. V seznamu literatury se též objevuje větší množství popularizačních a populárně-naučných titulů, než seriózních a aktuálních studií.

Autorku prosím během obhajoby o vysvětlení nedostatečných citací a zodpovězení následující otázky:

Na str. 29 uvádíte: *„Vezmeme-li víru jako salutogen, tak na úrovni kognitivní poskytuje člověku řád a organizaci. Člověk není vláčený osudem a náhodami, ale Bohem, který má vše pevně v rukách.“*

Jelikož zde nikoho necitujete, domnívám se, že jde o Vaši myšlenku. Hodnotíte skutečnost, že se někdo cítí „vláčen“ (ať už to jsou náhody či Bůh, jak píšete) jako salutogenní faktor? Na jakém základě si myslíte, že tento prožitek (či uvědomění, když píšete o kognitivní úrovni) může působit zlepšení kvality života?

Navzdory výše zmíněným nedostatkům práci **doporučuji k obhajobě s hodnocením D – uspokojivě**, s poukazem na problematiku nevhodných citací, které nechám na zvážení zkušební komise.

V Praze dne 27. 5. 2019

PhDr. Eva Mašková, Ph.D.